

FOTO: NEAL OSHIMA, WWF FILIPPINERNE

FOTO: TOPP2

Flere hundrede tusinde mennesker i Filippinerne kystsamfund er helt og aldeles afhængige af ressourcer fra det omgivende hav.

Når det ser rigtig sort ud

Et træ står som et ensomt vidne til konsekvenserne af oliekatstrofen ved Guimaras.

Den 11. august bød på triste nyheder fra Visayas-regionen i Filippinerne. Området er kendt for dykkersteder som Bohol, Cebu, Malapascua og Negros. Den dag sank olietankeren M/V SOLAR 1 i uroligt vejr med to millioner liter olie i lasten. Fartøjet lagde sig på 640 meter, kun 10 sømil syd for øen Guimaras og olien sivede. Få dage efter ramte flere hundrede tusinder liter olie kysterne ved de nærliggende øer. Den filippinske kystvagts erklærede, at det var den værste miljøkatastrofe i landets historie. Og med en utæt olietanker på 640 meters dybde kan man godt forstå, hvis de syntes, at det så rigtig 'sort ud'. Filippinerne har ikke udstyr til at operere på så store dybder, og de måtte bede om hjælp og ekspertise udefra.

WWF Filippinerne har i en årrække arbejdet med bæredygtig kystforvaltning i Guimaras-strædet, og er meget chokerede over hændelsen. Guimaras-strædet har en utrolig artsrigdom. Her findes truede arter som søkøer og havskildpadder, og flere arter af hvaler og delfiner passerer gennem farvandet. Her er søgræs-områder og mangrove samt hvide sandstrande og rige koralrev, der hvert år tiltrækker tusindvis

af turister. I områdets kystsamfund lever desuden flere hundredetusinde mennesker, der er afhængige af ressourcer fra det omgivende hav. For dyr som mennesker i området er det livgivende miljø i dag dødt, sort og giftigt.

Ligesom Danmark har Sydøstasien i 2006 været udsat for ekstreme vejrforhold, og mange forventer, at sådan vil det blive fremover. Derfor vil der være brug for et stramt regelsæt for transport af farligt gods i internationale farvande, og skibsruiter bør holdes i tilstrækkelig afstand fra værdifulde og sårbare hav- og kystmiljøer. Der bør også være regler for skibene, der færdes i disse områder. I den forbindelse er det vel næsten overflødig at fortælle, at M/V Solar 1 var et enkeltskroget skib.

WWF arbejder allerede med problemerne gennem det, der kaldes PSSA (Particularly Sensitive Sea Areas). WWF ønsker at få flere områder udpeget som PSSA, og det sker gennem FNs internationale maritime organisation, IMO, som sætter regler for hvor, hvordan og hvilken transport, der kan foregå gennem PSSA-områder.

Eksempler på PSSA-områder er så forskellige som Great Barrier Reef og Vadehavet, og i 2005

blev hele Østersøen med undtagelse af russisk territorialfarvand, erklæret for et PSSA-område. I Sydøstasien ser det mindre godt ud.

WWF Danmark har et program med fokus på 'Koraltrekanten' – verdens mest artsrige havområde fra de østlige dele af Malaysia til Indonesien, Filippinerne, Papua Ny Guinea og Salomonøerne. Et enormt rigt, men også meget sårbart område. I dette 5,7 millioner km2 store havområde er der i dag kun udlagt ét område som PSSA. Det blev udpeget så sent som i 2005, da Great Barrier Reef PSSA'en blev udvidet mod Papua New Guinea.

Jose Ingles fra WWF Filippinerne fortæller, at man for et års tid siden begyndte at arbejde sammen med det filippinske udenrigsministerium ud fra et mål om at få Suluhavet lagt ud som en PSSA. Overraskende fandt ministeriet, at det ikke var tilstrækkeligt. De ville have hele landet lagt ud som PSSA. – Dengang syntes jeg måske, at det var at skyde lidt højt', fortæller Jose. – Men efter Guimaras-ulykken er jeg tilbøjelig til at give dem ret.

I dag er 150 km kystlinje og mindst 10 km2 koralrev ved Guimaras smurt ind i olie, og oprensningen forventes at ville tage år.

WWF Verdensnaturfonden er en selvstændig dansk organisation i WWF-netværket, som arbejder verden over for at bevare natur og miljø – og for menneskers ret til et værdigt liv i et sundt miljø.

Havet er med sin mangfoldige natur og enestående arter en vigtig prioritet i WWF Verdensnaturfondens arbejde. Læs mere om WWF's arbejde på: www.wwf.dk

for a living planet®

LENE TOPP

Lene Topp er kulturgeograf og har siden 1999 arbejdet for WWF Verdensnaturfonden, specielt med projekter i Sydøstasien. Lene bliver gennem sit arbejde konfronteret med en bred vifte af marine miljøproblematikker. Siden 2002 har hun boet på Borneo sammen med sin mand Claus. De er begge aktive dykkere og undervandsfotografer.

FOTO: TOPP2